

מסורת הש"ס

(א) ולעיל ג' (ב) לקמן פ"ג
 (ג) ומסתים ל': ושי"ח
 (ד) כוונה ב"ה (ה) ולעיל י"א
 (ו) לקמן י"ח (ז) ולעיל י"א
 (ח) ושם (ט) ולקמן י"ח
 (י) לקמן מד"ה (כ) ולעיל
 י"א (ל) ועיי' חס"ד כתובות
 ג' ד"ה אי לאפקוק
 (מ) ושי"ח דמוטה דף ה'

תורה אור השלם

וַיִּשְׁכַּב אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ
שְׁכֶבֶת זָרַע וְנִעְלָם מֵעֵינֵי
אִשְׁתּוֹ וְנִסְתָּרָה וְהָיָא
נִטְמָאָה וְעַד אִין כֹּה וְהָיָא
לֹא נִחְמָשָׁה:

גליון השי"ס

גמ' ודקארי לה מאי קארי
לה פתיכות טו ע"ל וס"ב:

הגהות הב"ח

(ב) נב' צרת סוטה אסורה
מ"ט טעמיה: (ג) יח"ד
ד"ה ומתקן וז"ל ומשגל
ד"ה כנר: (ד) וי' הילדוס
ו"י לא רמז קמ"יו:
(ה) ד"ה כיחיה ו"י
למס' איהו ששבורה
שפת: (ו) חוב' ד"ה ירבי
ומתייבמת: (ז) ד"ה
צרת וכו' וז"ל ח"ק שגל
נקרא שם טעמיה:
(ח) ב"ד ולא להקל למטה
גמל חלילה ומיהו קשה
הדין פ"ד בפ"ק
בדטרה תתייבם ספק
סוטה יתנאי דמשפיות
לפני דלמסקנא דמשעתין
טעמיה:

תוספות ישנים

[illegible]

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

הר לה כריש לקיש. דאמר(ה)
בצרייתא דקמני לריך חלינה
י וכו' שמעון דאמר(ה) ייבם
סונו למהוי עלה אשת אחיו

קשיא רב אשי סבר לה כריש לקיש ומתוך
לה כר' שמעון רבינא סבר לה כר' יוחנן
ומתוך כרבנן רב אשי סבר לה כריש לקיש
ומתוך לה כר' שמעון החולץ ליבמתו וחזר
בדשה צריכה חליצה מן האחין מאן אחין
אחין הילודים כמאן כר"ש עמד אחד מן
הנולדים וקדשה אין לה עליו כלום כמאן
כר' רבינא סבר לה כרבי יוחנן ומתוך לה
אלבא דרבנן החולץ ליבמתו וחזר וקדשה
צריכה חליצה מן האחין מאן אחין אחין
הנולדים כמאן כר' יוחנן עמד אחד מן הילודים
וקדשה אין לה עליו כלום כמאן כרבנן
איתמר הבא על יבמה ובא אחד מן האחין
על צרתה פליגי בה רב אחא ורבינא חד
אמר בכרת *וחד *אמר בעשה מ"ד בכרת
כריש לקיש ומ"ד בעשה כר' יוחנן אמר רב
יוריה אמר רב *בצרת סוטה אסורה
(6) *יטומאה תתיב בה כעריית מתיב רב
חסדא *רבי שמעון אומר כיאתה או חליצתה
מאחיו של ראשון פוטרת צרתה [אמר לך
רב] אמנא לך אנא סוטה דאורייתא ואת
אמרת לי סוטה דרבנן *ודקארי לה מאי
קארי לה קסבר *כל דתקון רבנן כעין דאורייתא
תקון מתיב רב אשי *ונכנסה עמו לסתר
ושחתה עמו כדי מומאה *אסורה לביתה
ואסורה לאכול בתרומה *ואם מת חולצת
ולא

ימים בקיימי קיימי באיסור
 יו"ב נשים חיותה האחת
 והם פטורות אף מן החליצה
 והוא נטמאה (במדרש ה')
 (יח' יח') **צואה** או **צואה**
 נבלאו ואמרנו לה ממת עטלך
 מו אחיו של זה ואחיו של זה
 אחת או חלצה מאחיו של
 אחריה לא כשאר נשים גנבי
 פרה ליה צאטסה ליה
 שרא צרה ליה צאטסה
 מה מודו: **סועה דאורייתא**
 לה **לי סועה דרבנן**. דהא
 אחד אטמאה והוא נטמאה
 (סועה) הוא לא נטמאה
 כה כי היכי דתדקוק שפיר
מאי קארי ל. הא לא אמר
 מועה: **קסבר**. האי דפרין
 דאורייתא הוא וצרה
 ויבוסו ומצריה לה חליצה
 מלמסחרה עם אש פלוני:
 מסחרי קינא לה ונטמאה ואם
 מלמסחרה (דף מה). נטמאה
 ול אחד לצועל ואחד לרוממה:
 ולא

שאלו מחייבתם היינו מלך רבי יצחק דדוקא לרב וסורה להמייבם אבל בזהיה קל לרבי שמעון אסורה ודל בירושלמי קורא להיה רפוטרת לרבה דכיון דלחמ נפאך תועיל דאס חשיב ר ליה להש"ס דכיון דמיה

4.

אומר ר"י דנולדים קרי לאומן
הש"ס כדאמרינן בפרק ד' נדרים
חידים משמע ובספ"ק דגיטין (דף יג'
לנולדים דלא הוו בשעת מתן מעות
ה"ג כו'): **צריכה** ה"פ מן
האחין. (ס) ממשיכמת צונה מאחר
לאסורה לנעלה דהשתא ביהמה לה
אסורה באסור לה לא כ"ג:

כמאן ברבנן. הוה מלי לאוקומי
 כר"ש כגון שטול קודם
 שקדשה אלמ נחמא ליה לאוקומי כרבנן
 וילד אפילו אחד שקדשה: **חד** אמי
 בעשה. כן גירסת הקונטרס וכן
 בקונטרס משום דדרשין בית אחד
 הוא בונה ואילו בונה שמי בתים ולא
 הבא מכלל עשה עשה וקשה כיון
 דלאטעק קרא לגופיה שלא יבס
 את שמינן כחמא דאמינא (א) למתן
 מכלל בית ללוא ואמר ר"ח דגרסינן
 חד אמר בלוא וכן פיר"ח דכשיבס
 אחא קאי אזהר בלא יבנה דקרינא
 בזהר כיון שלא בנאה שוב בלא יבנה
 אזהר וכן האמין קיימא עלה אלא
 בלא לרבי יוחנן וגרסינן שפיר וחזר
 ובא הוא או אחד מן האמין על כרתה
 אבל לפיה דגרסינן בעשה (= לא פליגי
 אלא בנחמא אבל אזהר לרבי בעשה א)
 דאמין חמא וילד אמי

אסורה דלף מזהליה פטורה בדפוס
בזונתם ודוקא סוטה ודאי אבל סוטה
ספק צבי חליה דמיימי בסמוך
וקרא דונסארה והיא נטמאה נצטלה
ודאי איירי כדמסיק לקמן אבל סוטה
ספק לא עמו בה עומאה וא"ת והא
נכנסה כחו לבית הסתר אסורה
לדומה אסורה לחורוה ודכשני צדדי

שפטים ונעמאה חביב אחד לבעל ואחד
אסרה הכתוב אלה משום ספק שמה
חביב עומאה אלה על אדמי נבעלה
ועומאה אלה על הודאי אסרה אסרה
ספק אלה נדלמך בפרק כסס אסרה
אסרה לא נעמאה למה נקטת מגיד לך
ולמה ספק סוטה נעמי חליה דדוקא
והודאי ולא להקל לפטורא בלא חליה
דמי (א) ולמסקנא דשמעון עומאה
דמי נקטת ללא נקטת דההיא עומאה
הא אכל מ"מ קשה כיון דסוטה ודאי
הא ספק הוה לא ליחשב כספק ערה
בזמן: ר"ב שמעון אומר ביאתה אר
מקשה ר"ב דלמך חמיב על זה ואמרי
לחליה וי"ל דהא חמיב ליה שפיר דחוללת
היה דרבנן היא ולא פריך מר' שמעון
עין דאורייתא תקון והיה לנו לאסרה
עין לא קאמר אלא דלדביד פוטרת
דמזדבן דרבנן מודה ספק לא
שפוטת דאמרי של ראשון ראה חולץ ראה מייבס
דנתינתא אבד אורחיה קמ"ל דא"ג
א"פ"ה דנתינתא חליה שלה פוטרת
מטרה דנתינתא כאלו דמי וי"ל לרב
אורייתא שריא חקשי ליה ממנ' דפרק
אורייתא (א) דמיימי בסמון דספק סוטה אינה
אורייתא מכל מקום מנה משה
דאורייתא ופסולתא חק' מה החליה
לחולץ חליה אסרה נאמר בקטורה דרבנן
ואין הולד ממזר דאי שרי לייבס
ואלא היתה מותרת להחייב חליה
דמיימי היא בקטורה דרבנן אין
בעי חליה ואין לא חשיב בקטורה
ליחא ואין לה לפטורא דנתינתא:

עין משפט
ור מצינו

וְלֹא דַּמִּי פִּיֹּה מִחֵל יִטֹּס
 הִלְכֵה יִבְנוּשׁ־עֵי אֲהִיֵּע
 סִימֹן קִבֵּק סִיֵּי אֶל
 לִחַב בַּמִּי פִּיֹּה מִהִלְכֹּת
 יִטֹּס הִלְכֵה יִטֹּס
 טִישׁ־עֵי אֲהִיֵּע סִימֹן קִבֵּק
 סִיֵּי־עֵי־יֵה
 לִחַב בַּמִּי פִּיֹּה אֲהֵל
 קִטֹּס־הֵלכֵה אֲהִיֵּע וְיִמִּי
 פִּסְכִּיד מִחֵל יִטֹּס־הֵלכֵה כֵּד
 טִישׁ־עֵי אֲהִיֵּע סִימֹן קִטֹּס
 סִיֵּי־עֵי־יֵה
 בַּמִּי פִּיֹּה מִחֵל יִטֹּס
 הִלְכֵה יִבְנוּשׁ־עֵי

מוסף רש"י

[illegible]

ס' חד מקמאי

[illegible]